

Β. Ἀμερικῆς χάριν γεωλογικῶν μελετῶν, παρητήθη, ὡς ἐκ τῆς νέας αὐτοῦ ἐντολῆς, τὴν θέσιν προέδρου τοῦ αὐστριακοῦ συλλόγου τῶν Ἑλλήνων, ἣν κατεῖχε κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν.

Διερευνῶντες τοῦ ἀνταρκτικοῦ. — Χωρὶς ποσὺς νὰ πτοηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀτυχημάτων τοσούτων προσώπων, πειραθέντων τὴν ἀνακάλυψιν θαυμασίων ἐν τῇ νοτίῃ πόλῃ, ἄγγλοι ναυτικοὶ ἀνέλαβον τὴν διεξαγωγὴν ἐξερευνησεως τοῦ ἀνταρκτικοῦ. Ὁ πλοίαρχος Γκρήϊ, ἔμπειρος φαλαινόθηρας τοῦ Πήταρχαϊδ, ἐπιθυμεῖ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀκρίθειαν τῶν ὑπὸ τοῦ σίρ Ἰακώβου Ρὸς δημοσιευθεισῶν ἐκθέσεων περὶ τῆς ὑπάρξεως ἐκτεταμένων μερῶν ἀλιείας τῆς φαλαίνης ἐν ταῖς νοτίαις θαλάσσαις. Πολλῶν δὲ τῶν φίλων αὐτοῦ προμηθευσάντων αὐτῷ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοιαύτην ἐξερεύνησιν χρηματικὰ ποσὰ ὁ ἀνωτέρω πλοίαρχος θὰ ἐφοπλίσῃ σκάφος ἐκ τῶν εἰς θήραν τῆς φαλαίνης χρησιμοποιοιμένων καὶ θὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ μέρη τῶν διαρκῶν πάγων ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Πιστεύεται ὅτι θὰ καταρτισθῇ ἀρμοδίᾳ διὰ τὸν πλοίαρχον Γκρήϊ συνοδίᾳ καὶ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ βαρῶνου Νορδενσκιόλδ, τοῦ ἐξόχου νορβηγικοῦ ἐξερευνητοῦ, διδάκτωρ Νορδενσκιόλδ, θὰ συνοδεύσῃ τοὺς ἀνωτέρω ὡς ἱατρός, οὕτως ὥστε θὰ ἔξῃ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ταύτης πλήρη εὐκαιρίαν πρὸς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας ἐν χώρῃ καθ' ὅλοκληρίαν σχεδὸν ἀδιερευνητῇ.

Ἡ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἴδου τίνι τρόπῳ περιγράφει τὴν σημερινὴν Μαδαγασκάρην, ἀμερικανὸς τις, ὁ ἐν Ταματάθῃ πρόσενος τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κ. Τζῶν Α. Γουῶλλαρ.

Ἡ Μαδαγασκάρη εἶναι μία τῶν ὠραιότατων χωρῶν ἐξ ὧν εἶδον. Ἡ ὄψις αὐτῆς συμπίπτει πρὸς τὴν ὅψιν εὐρέος κήπου πλήρους ἀνθέων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων. Ὅπουδῆποτε κἂν στραφῇ ὁ ὀφθαλμός, τὸ ὄμμα τέρπεται ἐκ ταύτης ἥ ἐκεῖνης τῆς θαμβωτικῆς καλλονῆς. Ὑπάρχουσι ἐκτεταμένα δάση αὐτόθι κατὰ γράμμα κατὰ κλυστὰ ὑπὸ ἐρυθρῶν, ροδοχρόων καὶ ἀλουργῶν ἀνθέων, πολλάκις δὲ δύναται τις ἐπὶ ἐν ὅλον μίλιον νὰ δδεύῃ καὶ νὰ εὐρίσκηται πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου θεάματος ἐν ἐκάστῳ αὐτοῦ βήματι, ἐνῷ δὲ περιπατεῖτε ἐν τῇ Ἑδρῇ ταύτῃ καταθέλαγεσθε ὑπὸ τοῦ κελαδῆματος τῶν πτηνῶν, τῆς πτήσεως τῶν ὠραιότατων χρυσαλλίδων καὶ τοῦ ὑποκώφου βόμβου τῶν μελιττοφόρων καὶ λοιπῶν μελισσῶν. Ἐπὶ μίλια ὅλα πρὸς τούτοις δύνασθε ν' ἀκούητε τὸν ἤχον τῶν μεγάλων τῆς θαλάσσης κυμάτων, κατακυκλιομένων ἐναντίον τῆς ἀκτῆς ἐν ἀκαρεῖ σχεδὸν καὶ μετ' ἴσης ταχύτητος ἀποχωροῦντων, ἵνα ἐκ νέου ὀρμητικὰ ὑποστρέψωσι, πλήσσοντα τὴν ἀκτὴν μετὰ τοσαύτης δυνάμεως καὶ κρότου, ὥστε οἱ μὴ ἐν τούτῳ εἰθισμένοι νὰ ὑποθέτωσιν ὅτι χιλιὰς τηλεβόλων ἐνέργει κατὰ τῆς Μαδαγασκάρης. Ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει. Ἰσως ὅταν «οἱ ἐωθινοὶ ἀστέρες ἀπὸ κοινοῦ ἔφαλλον» ἐν τῇ ἀρχιότητι αὐτὰ ταῦτα τὰ κύματα ἀφίουν τοὺς βροντώδεις αὐτῶν ἤχους, ἀναμφιβόλως δὲ ὁ αὐτὸς καταστρεπτικὸς καρχαρίαρ ἐσύχναζεν ἐν ταῖς ἀκταῖς μήπως παρασχεθῇ αὐτῷ εὐκαιρία νὰ συμποσιάσῃ, καταβροχθίζων ἀνθρωπὸν τινα ἢ βοῦν, ἀκριβῶς ὡς τὸν τροπικὸν καὶ σήμερον ἐνίστο τοῦτο συμβαίνει, ὅταν πολλοὶ ἀπροσέκτως εἰσερχονται εἰς τὰ ἀβαθῆ τοῦ κόλπου ὕδατα χάριν λουτροῦ.

Κατὰ τὰς λαμπράς ἐσπέρας, καθ' ἃς ἡ σελήνη παρίσταται ὡς παμμεγέθης σφαῖρα καθαροῦ ἀργύρου καὶ τοσούτου γαιναιόδωρος τυγχάνει ἐν τῇ διαχύσει τῶν ἀκτίνων αὐτῆς ὥστε πολλοὶ καθήνται πολλάκις κατῶθεν τῶν μεγάλων μάγκων ἢ πορτοκαλλεῶν καὶ ἀναγινώσκουσιν ἐκλεκτὰ τεμάχια τοῦ Σαίξπέρου, Βύρωνος καὶ Μπέρνς, οὐδεμία πράγματι ἄλλη παραπλησία θέσις ἡδύνατο νὰ ἐκλεγῇ διὰ τοιοῦτον σκοπὸν, καὶ οὐδεμία ἄλλη θὰ ἡδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ τινι τὸν πῶτον τοῦ περιγράψαι τὴν φυσικὴν λαμπρότητα τῶν αὐτῶν τοπίων καὶ τῶν γραφικῶν ἐν γένει μερῶν, ὅφ' ὧν περιβάλλεται. Ἀλλ' ὅμως θνητὸς ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ τί ἡ φύσις ἐκεῖ ἐδημιούργησεν, ἀποπειρώμενος δὲ τοῦτο ἐλέγχεται ὑπὸ τῶν ἐν τάχει ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς ἀκτῆς ριπτομένων καὶ ἀποστρεφόμενων εἴτα ἐκεῖθεν κυμάτων τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ καὶ κατα-

γελᾷται ὑπὸ τῆς ὠραίας ὁρροσειρᾶς, τῆς πρὸς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Μαδαγασκάρης ἐκτεινομένης. Ὁ νοῦς ἄρχεται διεγείρων διάφορα ζητήματα ἐν σχέσει πρὸς τὴν εὐρεῖαν ταύτην χώραν, τὰς πολλαπλὰς αὐτῆς πηγὰς καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς, τὸν ἤδη ἀπὸ καταστάσεως βαρβαρότητας ἀνερχόμενον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ὀρθοκευτικῆς καὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας, οὐδὲ δύναται νὰ μὴ ἀναμνησθῇ τῆς πρὸ αἰώνων ὅλον διασαλπισθείσης βιβλικῆς προφητείας: «Καὶ ἡ Αἰθιοπία θὰ τεύνηται ὡς γείρας αὐτῆς εἰς τὸν Θεόν», πράγματι πράττει ἤδη τοῦτο καθ' ἡμέραν δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ σημεῖα τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἀνωτέρω προφητείας ἐν τῇ ὠραίᾳ ταύτῃ νήσῳ καὶ καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς ἀφρικανικῆς ἀκτῆς. Πολλῶ ὅμως μᾶλλον ὁρατὸν καθίσταται τοῦτο ἐνταῦθα, ἐν τῇ Μαδαγασκάρῃ, ἢ ἐν παντὶ ἄλλῳ μέρει, ὅπερ ἐπεσκεψάμην, ἀφ' οὗτου κατέλιπον τὴν πατρίδα μου πέραν τῶν δυτικῶν θαλασσῶν.

Παραδόξον ὅτι τόσον ὀλίγιστα γινώσκονται περὶ τῆς ὠραίας ταύτης χώρας. Τὰς μὲν πρωίας ὁ διαυγὴς κυανὸς οὐρανὸς καὶ ὁ λαμπρὸς ἥλιος, διαχέοντα τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐπὶ τῆς Μαδαγασκάρης, καθιστῶσι πρᾶγματι αὐτὴν θεάμα ἀληθὺς μεγαλοπρεπές, ἕκαστον κινούμενον ὃν φαίνεται ἀναρρωννύμενον καὶ νέα ζωὴ πανταχοῦ καταφαίνεται. Ὅτε δὲ περιπατοῦμεν ἐν τῇ κήπῳ καὶ συλλέγομεν ἔνθεν κακεῖθεν ἔνια ἐκ τῶν ποικίλων ἀνθέων, πῶς ἐπιθυμοῦμεν καὶ οἱ φίλοι ἡμῶν νὰ εὐρίσκοντο μεθ' ἡμῶν καὶ νὰ μετεῖχον καὶ αὐτοὶ μέρους τοῦ μεγαλείου, ὅπερ ἐφέλκεται τὴν προσοχὴν πάντων τῶν ἐραστῶν καὶ θαυμαστῶν τῆς φυσικῆς καλλονῆς! Ὑπάρχει κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον πρὸς τριτοβάθμιον παιδεύσει· ἡ σχολὴ αὕτη εὔρηται ἐν Ἀνταναναρίθῃ, τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Μαδαγασκάρης. Ἐντὸς δεκαετίας αἱ σχολαὶ ἠϋξήθησαν ἀπὸ 369 εἰς 862, ἐνῷ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐφοίτησαν εἰς αὐτὰς 113,904 παῖδες ἐξ ὧν 26,000 ἔμαθον τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἠϋξήσεν ἀπὸ 800—1900 ἐντὸς δωδεκαετίας· οἱ εἰς τὰς ἐκκλησίας ταύτας ἀνήκοντες ἀνέρχονται εἰς 300,000 λαοὺς.

ΤΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΜΑΡΤΕΝ.

Τὸ ἀκρωτήριο τοῦτο, τὸ Cap Martin παρὰ τοῖς Γάλλοις, παρίσταται ὡς φοινῖξ, ἀνερχόμενος ἐκ τῆς τέφρας τῆς Μαντῶνος. Τὸ ἀκρωτήριο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶναι ἔγνος τῶν θαλασσίων Ἀλπεων, προεκτεινόμενον ἐπὶ ἐν ὅλον μίλιον εἰς τὴν θάλασσαν. Ἔστι δὲ μέγας ὑπὸ πιτύων κεκαλυμμένος βράχος, μὴ ἔχων ὕψος ἀνώτερον τῶν διακοσίων ποδῶν μέχρι τῆς κορυφῆς, στενὴ, ὑπὸ τῆς θαλάσσης διερρηγμένη, ὑπὸ τοῦ ἡλίου κεκαυμένη καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου πεπληγμένη λωρὶς τιτανολίθου! Ὁ ἀήρ εἶναι ρητινώδης ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν πιτύων διαχυομένης ὁσμῆς, πολλάκις δὲ ἄλμυρός ὡς ἐκ τοῦ ἐκτινασσομένου ἀφροῦ τῆς θαλάσσης.

Ἡ τραχεῖα θαλασσία πνοὴ συνάστρεψε τὰς πίτους, εἰς πᾶν σχῆμα, ὅπερ δύναται τις νὰ φαντασθῇ. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι πραγματικῶς γραφικὰ καὶ φαίνονται ὡς κεκυρωμένοι νάνοι, καθ' ὁμίλους ἀπὸ τῶν βράχων κατερχόμενοι· πολλὰχοῦ οἱ σφοδροὶ ἄνεμοι τοσούτου ἀπεγύμνωσαν τὰ δάση ἐπὶ τῆς τοῦ ὄρους πλευρᾶς, ὥστε ἔδωκαν αὐτοῖς μορφὴν τεχνικῶν λογμῶν κήπου, διεσκευασμένων διὰ τῆς κηπουρικῆς ψαλλίδος, πρὸς τέρψιν τῶν ὁμμάτων.

Μολοντί ὅμως οἱ τραχεῖς ἄνεμοι πλήττουσι τὸ ἀκρωτήριο δὲν δύνανται πολλάκις πανταχοῦθεν πάντες ἀπὸ κοινοῦ νὰ πνεύσωσιν. Ὑπάρχουσι συγχεκαλυμμένοι, οὕτως εἰπεῖν, γωνίαι ἐν τῇ μιᾷ τῶν πλευρῶν, ὁσάκις ὁ ἄνεμος πνέῃ ἐκ τῆς ἐτέρας καὶ ὑπάρχουσι κοιλώματα ἐν τοῖς δάσεσιν, ἅτινα προφυλάσσονται πάντοτε ἀπὸ πάντων τῶν ἀνέμων ἐξαίρεσει τῶν σφοδρῶτάων. Τὸ ἀκρωτήριο κοσμεῖται ὑπὸ τῶν δένδρων αὐτοῦ δίκην χρυσῶν μέχρις αὐτῆς τῆς θαλάσσης, διὰ μέσου δὲ τοῦ φαινοπρασί-νου αὐτῶν φυλλώματος ἡ θάλασσα φαίνεται ὑπὸ θελκτικῶν χρωμάτων τοῦ τῶ. Ὅταν ὁλόκληρος ὁ κόσμος εὔρηται βεθυθισμένος εἰς κίτρινον ἡλιακὸν φῶς, ἔστιν ἄρα θερπνότερον θέαμα τοῦ καθορῆν τὰ ζωηρὰ ὕδατα διὰ μέσου τῶν κλάδων.